

6.25.2023 - 4-а Неділя по Зісланні Св. Духа; Усіх святих українського народу.

Тропарі і Кондаки. Тропар (глас 3): Нехай веселяться небеснії, нехай радуються земляни,* бо показав владу рукою Своєю Господь,* Він смертю смерть подолав,* первістоком з-поміж мертвих став,* визволив нас із глибин аду,* і подав світові велику милість.

Тропар (глас 4): Христославні князі і святителі, преподобні і мученики, і незламні ісповідники всіх часів християнської України, моліть Христа Бога, щоб він споглянув ласкавим оком на наш народ, і дав йому ласку витривати у вірі, і щоб спаслися душі богомольних вірних, що вшановують священну вашу пам'ять.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 3): Воскрес Ти нині з гробу, Щедрий,* і нас візвів із брам смерти;* нині Адам веселиться і радіє Єва,* разом же і пророки з патріярхами безустанно оспівують* божественну могутність влади Твоєї.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 4): Ясними світилами ви сяєте, Богом натхненні праведники нашої церкви, і прикладом заохотливим служите громадам вірних по всьому християнському світі. Тому-то в покорі схиляємо перед вами наші голови, дякуючи великому і вселаскавому Богові, що вчинив вас нашими заступниками в небі і молільниками за душі наші.

Прокімен (глас 3):

Співайте Богові нашому, співайте;* співайте цареві нашому, співайте (Пс 46,7).

Стих: Всі народи, заплещіть руками, кликніть до Бога голосом радості (Пс 46,2).

Прокімен (глас 7): Чесна перед Господом смерть преподобних його (Пс 115,6).

Апостол: (Рм 6,18-23, Рм 28-39):

Браття і Сестри, звільнившись від гріха, стали слугами праведности. Я говорю людському, через неміч вашого тіла. Бо так, як ви колись віддавали ваші члени на служіння нечистоті і беззаконню, щоб жити беззаконно, так тепер віддайте ваші члени на служіння праведності, на освячення. Коли ж ви були слугами гріха, ви були вільні від праведности. Які ж плоди ви тоді мали? Того ви тепер соромитеся, бо кінець їхній – смерть. Тепер же, звільнившись від гріха і ставши слугами Богові, маєте ваш плід на освячення, а кінець – життя вічне. Бо заплата за гріх – смерть, а дар ласки Божої – життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашім.

Браття і Сестри, Ми знаємо, що тим, які люблять Бога, – покликаним за його постановою, усе спідіє на добро. Бо яких він передбачив, тих наперед призначив, щоб були подібні до образу Сина його, щоб він був первородний між багатьма братами; яких же наперед призначив, тих і покликав; а яких покликав, тих оправдав; яких же оправдав, тих і

прославив. Що скажемо на це? Коли Бог за нас, хто проти нас? Він власного Сина свого не пощадив, а видав його за всіх нас, – як же разом із ним не подарує нам усього? Хто буде винуватити вибраних Божих? Бог – той, що оправдує; хто ж той, що засудить? Христос Ісус, який умер, ба й воскрес, що по правиці Божій, – він заступається за нас. Хто нас відлучить від Христової любові? Горе чи утиск, чи переслідування, чи голод, чи нагота, чи небезпека, чи меч? Як написано: «За тебе нас увесь день убивають, уважають нас за овець (призначених) на заріз.» Але в усьому цьому ми маємо повну перемогу завдяки тому, хто полюбив нас. Бо я певний, що ні смерть, ні життя, ні ангели, ні князівства, ні теперішнє, ні майбутнє, ні сили ні висота, ні глибина, ані інше якесь створіння не зможе нас відлучити від Божої любові, що в Христі Ісусі, Господі нашім.

Алилуя (глас 3):

Стих: На Тебе, Господи, уповав, щоб не осоромитись навіки (Пс 30,2).

Стих: Будь мені Богом захисником і домом пристановища, щоб спасти мене (Пс 30,3).

Стих: Блажен муж, що боїться Господа, заповіді Його дуже любі Йому (Пс 111,1).

Євангеліє: (Мт 8,5-13 & Мт 5,1-16):

У той час, коли Ісус увійшов у Капернаум, приступив до нього сотник, благаючи його словами: “Господи, слуга мій лежить дома розслаблений і мучиться тяжко.” Ісус каже до нього: “Я прийду й оздоровлю його.” Тоді сотник у відповідь мовив: “Господи, я недостойний, щоб ти ввійшов під мою покрівлю, але скажи лише слово і слуга мій видужає. Бо і я теж підвладний чоловік, маю вояків під собою, і кажу цьому: Іди, – і йде, а тому: Ходи, – і приходить; і слугі моєму: Зроби це, – і він робить.” Почувши це Ісус, здивувався і сказав тим, що за ним ішли: “Істинно кажу вам: Ні в кого в Ізраїлі я не знайшов такої віри. Кажу вам, що багато прийде зо сходу й заходу, і засядуть з Авраамом, Ісааком та Яковом у Царстві Небеснім, а сини царства будуть викинуті геть у темряву кромішню, де буде плач і скрегіт зубів.” І сказав Ісус сотникові: “Йди, хай тобі станеться за твоєю вірою!” І видужав слуга тієї ж години.

Ісус зійшов на гору. І коли він сів, підійшли до нього його учні; а він, відкривши уста, почав навчати їх: “Блаженні вбогі духом, бо їхнє Царство Небесне. Блаженні тихі, бо вони успадкують землю. Блаженні засмучені, бо будуть утішені. Блаженні голодні та спрагли справедливості, бо вони наситяться. Блаженні милосердні, бо вони зазнають милосердя. Блаженні чисті серцем, бо вони побачать Бога. Блаженні миротворці, бо вони синами Божими назвуться. Блаженні переслідувані за правду, бо їхнє Царство Небесне. Блаженні ви, коли вас будуть зневажати, гонити та вигворювати всяке лихо на вас, обмовляючи мене ради. Радійте й веселіться, бо нагорода ваша велика на небі; так бо переслідували пророків, які були перед вами. Ви – сіль землі. Коли ж сіль звітріє, чим її солоною зробити? Ні на що не придатна більше, хіба – викинути її геть, щоб топтали люди. Ви – світло світу. Не може сховатись місто, що лежить на верху гори. І не запалюють світла та й не ставлять його під посудиною, лише на свічник, і воно світить усім у хаті. Так нехай світить перед людьми ваше світло, щоб вони, бачивши ваші добрі вчинки, прославляли вашого Отця, що на небі.

Причасний: Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1). * Радуйтеся, праведні, у Господі, правим належить похвала (Пс 32,1). Алилуя (х3).